Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32270
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

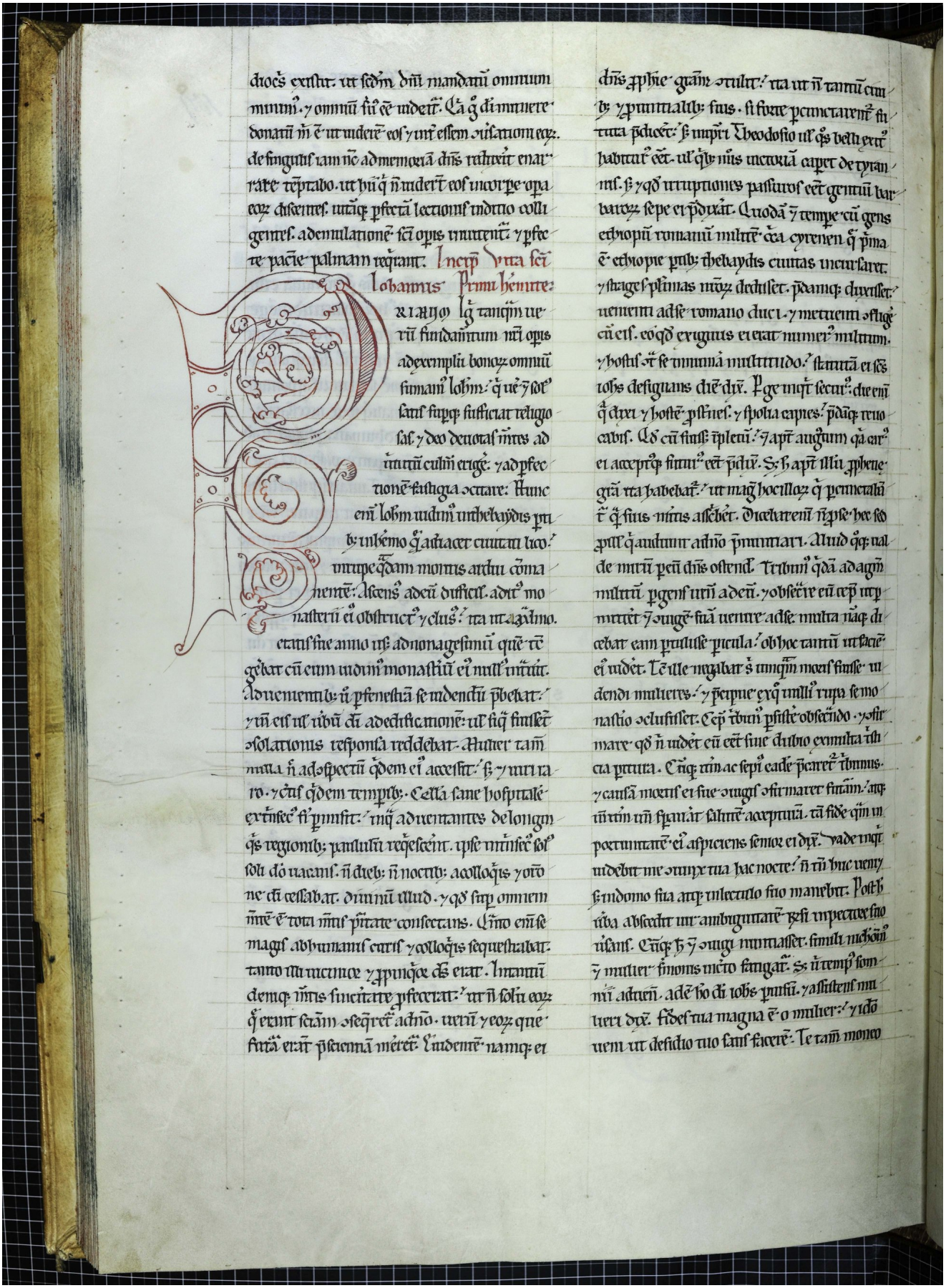

dioecesis exstitit. ut secundum domini mandatum omnium minimus. et omnium servus esse videretur. Cum quidam minuere donatum in se ut videret eos et unus esset cum illis omnium eorum. de singulis tamen nec ad memoriam dignis retinuit enarrare repetabo. ut hinc quisque non videret eos in corpore operum eorum discentes. utique perfectam lectionis indicio collegimus. adeo in mulatione sancti operis innutrivit. et perfecte pacis palmam retinuit. Incipit vita sancti Iohannis primi heremite:

Igitur tanquam in veritate fundamentum nostri operis ad exemplum bonorum omnium firmam laudem. quae vel solo sancti suppeditat sufficiat religiosis. et deo devotas mentes ad unitatis culmen erigere. et ad perfectionem fatigia excitare: Hunc enim Iohannem audimus in thebaydis partibus insemo quadragesimo tempore. in rupe quadam montis arduum commanere: Ascensus adeum difficilis. aditus monasterium ei obstructus et clausus. ita ut a [illegible] annos. erat sine annis usque ad nonagesimum quem tegebat cum eum in domum monasterium ei nullus introivit. Ad venientes vero per fenestram se videndum praebebat. et cum eis vel verbum de adhortatione vel quod finisset solationis responsa reddebat. Mulier tamen nulla non ad spectacum quidem ei accessit. sed et uxori ratio et clausi quidem templum. Cella sane hospitalis extrinsecus fieri iussit. et quadraginta adventantes de longinquis regionibus paululum requiescebant. ipse vero intrinsecus solus domo vacans. non diebus non noctibus acolitis oratione dei cessabat. divinum illud. et quod semper omnem mente et tota mente virtute consectans. Cuius enim se magis abhumanis curis et colloquis sequestrabat. tanto illi vicinior et propinquior deus erat. Intentum denique mentis sincerite perfecerat. ut non solum eorum quae erant secum observare admonuerit. verum eorum quae futura erant prescientiam meruerit. Videmus namque et dominis prophetie gratiam retulit. ita ut non tantum cum his prophetialibus suis sive percunctaretur sed futura predicebat. Imperatori Theodosio vel quis bellum erat habitum esset. vel quibus victoriam caperet de tyrannis. et quod irruptiones passurus esset gentium barbarorum sepe ei predicabat. Quodam tempore cum gens ethiopum romanum militem ceca cyrenen quae prima et ethiopie pars thebaydis cuntas incursaret. et strages plurimas moverit dedisset. predamque diversis uenerunt adse romano duci. et metuentes effugere cum eis. eo quod exiguus ei erat numerus multitudo. statuta ei sedes locus designans die diu. Perge inquit secum die eum quae dixi et hostem pstinet. et spolia capies. predaque tuo cabis. Quod cum finisset impleuit. et apud augustum quae eum ei acceptor fuerunt est predicum. Sed et apud illum prebenegratia ita habebat. ut magis hocillaque quae permetalum et quae sius mentis assebet. Dicebatur enim ipse hec solum quae audiuntur adhuc pronuntiari. Aliud quoque nulla de mutuo pecunia ostendit. Tribunus quidam adagium multum pgens uxorem adeum. et obsecrare eum cepit ut permitteret et iungere sua uenire adse. multa nacque dicebat eam pruliuse picula. ob hoc tantum ut faciem ei videret. Ille negabat sed unquam moris fuisse videndi mulieres. et perque eique nulli rupa se monasterio eclusisset. Cepit tribunus pfiste obsecrando. et firmare quod non videret eum est sine dubio exmulta tribuia pruita. Cuique trinac sepe eadem petiret tribunus. et causam moris ei sue augusti et firmaret finem. atque unum trium unum sumpsit salutem acceptum. tu fide quam in poenitentiam ei aspiciens semper ei dixit. vade inquit videbit me oculus tua hac nocte. non tu hunc venies in domo sua atque in lectulo suo manebit. Post hubia abscedit ut ambiguitatem respectus in pectore suo usans. Cuique hi et iuvenis nuptiasset. simili modo et mulier finoms mento fatigat. Sed in tempus sommi adventum. adhuc hoc dicit iobs prusu. et assistens mulieri dixit. fides tua magna est o mulier. et dico uem ut deficio tuo sanus facere. Te tamen moneo